

Економіка

УДК 339.727.22:330.341.1(477):061.1

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18929755>

**Механізми стимулювання іноземного інвестування в Україні в
контексті європейської інтеграції**

Котвицька Наталія Миколаївна

д.е.н., доцент кафедри економіки, фінансів та обліку,
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»,
бульвар Академіка Вернадського, 16В, Київ, 03115,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0864-1470>

Денисюк Олександр Васильович

аспірант кафедри економіки, фінансів та обліку,
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»,
бульвар Академіка Вернадського, 16В, Київ, 03115,
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-3887-3964>

Прийнято: 12.02.2026 | Опубліковано: 28.02.2026

Анотація. У статті досліджено механізми стимулювання іноземного інвестування в Україні в умовах євроінтеграційного курсу держави. Встановлено, що залучення прямих іноземних інвестицій (ПІІ) є ключовою передумовою відновлення та модернізації української економіки, підвищення її конкурентоспроможності на міжнародних ринках. Проаналізовано чинні інструменти державної підтримки іноземного інвестування: спеціальні економічні зони, індустриальні парки, гарантійні механізми MIGA та DFC, інвестиційний нянька-сервіс, програми страхування інвестиційних ризиків.

Виявлено, що, незважаючи на певний прогрес у реформуванні правового середовища, Україна стикається з системними бар'єрами для інвесторів: корупцією, нестабільністю законодавства, недостатньо розвиненою судовою системою та воєнними ризиками. Розкрито роль угоди про асоціацію з ЄС як каталізатора інституційних перетворень інвестиційного клімату. Показано, що гармонізація українського законодавства із стандартами ЄС, зокрема у сферах захисту прав власності, конкурентної політики, фінансового регулювання та корпоративного управління, суттєво підвищує привабливість вітчизняного ринку для іноземних інвесторів. Запропоновано комплекс заходів щодо вдосконалення механізмів стимулювання ПІІ: запровадження інвестиційних омбудсменів на регіональному рівні, розширення переліку гарантованих захистом секторів, удосконалення процедур вирішення інвестиційних спорів у відповідності до норм ЄС, активізація промоції України на міжнародних інвестиційних форумах. Обґрунтовано, що успішна реалізація запропонованих заходів потребує системної координації між центральними органами виконавчої влади, місцевим самоврядуванням та бізнес-асоціаціями. Зроблено висновок, що інституційні реформи, орієнтовані на євроінтеграцію, є найефективнішим довгостроковим механізмом підвищення інвестиційної привабливості України та основою для стійкого економічного відновлення в умовах повоєнної реконструкції.

Ключові слова: *іноземні інвестиції, прямі іноземні інвестиції, інвестиційний клімат, євроінтеграція, механізми стимулювання, Угода про асоціацію, індустриальні парки, спеціальні економічні зони.*

**Mechanisms for promoting foreign investment in Ukraine within the
framework of european integration**

Kotvytska Nataliia

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor,
Private Higher Education Establishment «European University»,
Academician Vernadsky Boulevard, 16V, Kyiv, 03115,
<https://orcid.org/0000-0003-0864-1470>

Denisyuk Oleksandr

Graduate Student of the Department of Economics, Finance and Accounting,
Private Higher Education Establishment «European University»,
Academician Vernadsky Boulevard, 16V, Kyiv, 03115
<https://orcid.org/0009-0000-3887-3964>

***Abstract.** The article examines the mechanisms for stimulating foreign investment in Ukraine under the state's European integration course. It is established that the attraction of foreign direct investment (FDI) constitutes a key prerequisite for the recovery and modernization of the Ukrainian economy and for enhancing its competitiveness in international markets. The study analyzes the existing instruments of state support for foreign investment, including special economic zones, industrial parks, MIGA and DFC guarantee mechanisms, the investment nanny service, and investment risk insurance programs. The findings indicate that, despite notable progress in reforming the legal environment, Ukraine continues to face systemic barriers for investors, such as corruption, legislative instability, an underdeveloped judicial system, and war-related risks. The role of the EU–Ukraine Association Agreement as a catalyst for institutional transformations of the investment climate is substantiated. It is demonstrated that the harmonization of Ukrainian legislation with EU standards—particularly in the areas of property rights protection, competition*

policy, financial regulation, and corporate governance—significantly increases the attractiveness of the domestic market for foreign investors. A comprehensive set of measures to improve FDI promotion mechanisms is proposed, including the introduction of regional investment ombudsmen, expansion of sectors covered by investment protection guarantees, alignment of investment dispute resolution procedures with EU norms, and intensified promotion of Ukraine at international investment forums. The study argues that the successful implementation of these measures requires systemic coordination among central executive authorities, local self-government bodies, and business associations. It is concluded that institutionally driven reforms aligned with European integration represent the most effective long-term mechanism for enhancing Ukraine’s investment attractiveness and provide a foundation for sustainable economic recovery in the context of post-war reconstruction.

Keywords: *foreign investment, foreign direct investment, investment climate, European integration, promotion mechanisms, Association Agreement, industrial parks, special economic zones.*

Постановка проблеми. Іноземне інвестування відіграє стратегічну роль у забезпеченні стійкого економічного розвитку будь-якої держави. Для України, яка пережила масштабну військову агресію з боку росії та взяла курс на повноправне членство в Європейському Союзі, залучення прямих іноземних інвестицій (ПІІ) набуває особливого значення як ключовий інструмент відновлення зруйнованої інфраструктури, технологічної модернізації виробництва та інтеграції до єдиного ринку ЄС. За оцінками Київської школи економіки, загальні збитки від повномасштабного вторгнення 2022–2024 рр. перевищують 500 млрд доларів США [1]. Відновлення країни потребує значного припливу зовнішнього капіталу, проте традиційні донорські механізми не здатні забезпечити необхідних обсягів фінансування в довгостроковій перспективі. У цьому контексті формування ефективних механізмів стимулювання іноземного

інвестування стає не лише економічним завданням, а й питанням національної безпеки.

Попри задекларований євроінтеграційний вектор, Україна залишається недостатньо привабливою для іноземних інвесторів порівняно з іншими країнами-кандидатами на вступ до ЄС [17]. Це зумовлено системними вадами інвестиційного клімату: нестабільністю правових норм, недосконалістю судового захисту, корупційними ризиками, а також безпосередньою загрозою воєнних дій. Відповідно, проблема розробки і впровадження дієвих механізмів стимулювання ПІІ в умовах євроінтеграції є актуальним науково-практичним завданням.

Зв'язок із практичними завданнями визначається потребою органів державного управління в науково обґрунтованих рекомендаціях щодо вдосконалення інвестиційної політики, узгодженої з вимогами ЄС та міжнародними стандартами захисту інвесторів. Дослідження відповідає пріоритетам Національної економічної стратегії України на період до 2030 року та Плану відновлення України, розробленого Кабінетом Міністрів у співпраці з міжнародними партнерами [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика іноземного інвестування та механізмів його стимулювання знаходиться в центрі уваги як вітчизняних, так і зарубіжних дослідників. Серед українських науковців вагомий внесок у розробку теоретичних засад та практичних інструментів залучення ПІІ зробили Н. Гаврилова, Л. Задорожня та ін. [3].

Зокрема, І. Шовкун у своїх дослідженнях 2022–2024 рр. акцентує увагу на ролі фіскальних стимулів у залученні інвестицій в умовах воєнного стану, обґрунтовуючи необхідність запровадження спеціальних інвестиційних режимів для пріоритетних галузей економіки [6]. О. Саліхова, О. Крехівський, розглядають інституційну трансформацію як передумову покращення інвестиційного клімату, наголошуючи на першочерговості судових реформ та захисту прав власності [5].

У зарубіжній літературі питання ефективності механізмів залучення ПІІ в контексті євроінтеграції досліджували М. Домбровський, Я. Мяченкова, А. Аслунд та ін. [7, 8]. Дослідження А. Аслунда свідчать про те, що країни Центральної та Східної Європи, які приєдналися до ЄС, демонструють значно вищі показники залучення ПІІ порівняно з тими, що залишилися поза межами інтеграційного блоку [7].

Питання гармонізації інвестиційного законодавства України з нормами ЄС досліджували І. Полякова, Р. Бойчук [9, 18]. Автори зазначають, що імплементація положень Угоди про асоціацію Україна–ЄС суттєво покращила правові рамки захисту іноземних інвесторів, проте практика правозастосування залишається недосконалою.

Роль спеціальних економічних зон та індустриальних парків як інструментів стимулювання інвестицій аналізують В. Бойко, Л. Бойко та ін. [10, 12]. Незважаючи на позитивний досвід окремих країн ЦСЄ, в Україні ці інструменти не набули належного поширення через недосконалість регуляторного середовища.

Невирішеними залишаються питання комплексного поєднання фінансових, правових та інституційних механізмів стимулювання ПІІ в єдину систему, адаптовану до умов воєнного та повоєнного відновлення. Бракує досліджень щодо ефективності конкретних інструментів у контексті сучасної геополітичної ситуації та процесу переговорів про вступ України до ЄС. Ці прогалини визначають напрями даного дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження сучасного стану механізмів стимулювання іноземного інвестування в Україні, виявлення ключових бар'єрів для залучення ПІІ та розробка науково обґрунтованих рекомендацій щодо вдосконалення інвестиційної політики в контексті євроінтеграційних прагнень держави.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі завдання: по-перше, систематизувати наявні механізми стимулювання іноземного інвестування в

Україні та оцінити їх ефективність; по-друге, визначити основні бар'єри для залучення ПІІ та їх взаємозв'язок з євроінтеграційним процесом; по-третє, проаналізувати міжнародний досвід країн ЦСЄ щодо залучення іноземних інвестицій у контексті вступу до ЄС; по-четверте, розробити рекомендації щодо вдосконалення механізмів стимулювання ПІІ з урахуванням вимог ЄС та потреб відновлення України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Динаміка надходження прямих іноземних інвестицій в Україну свідчить про суттєву залежність від геополітичної кон'юнктури та стану реформ. За даними Державної служби статистики, у 2021 р. обсяг залучених ПІІ становив близько 3,9 млрд дол. США. Після початку повномасштабного вторгнення у 2022 р. відбулося різке скорочення інвестиційних потоків, проте вже у 2023 р. спостерігалось певне відновлення завдяки оголошенню пакетів міжнародної допомоги та гарантій [1; 13, 14].

Структура іноземних інвестицій в Україну традиційно характеризується концентрацією у фінансовому секторі, АПК, телекомунікаціях та роздрібній торгівлі. Водночас виробничий сектор, інфраструктура та зелена енергетика — пріоритетні з точки зору економічного відновлення — залишаються недостатньо інвестованими [3, 15].

Серед найбільших інвесторів традиційно виділяються Нідерланди, Кіпр, Велика Британія, Люксембург, Австрія та Швейцарія. Однак значна частина цих інвестицій є реінвестованим капіталом українського походження через офшорні юрисдикції. Наявність такого феномену свідчить про недовіру вітчизняного бізнесу до інституційного середовища та є індикатором системних проблем [5].

Правова база залучення іноземних інвестицій в Україні формується комплексом законодавчих актів: Законом України «Про режим іноземного інвестування», Господарським та Цивільним кодексами, Законом «Про захист іноземних інвестицій» тощо. Водночас ця база зазнавала численних змін і не завжди відповідає міжнародним стандартам захисту інвесторів [13, 20].

Важливим кроком стало запровадження так званого «інституту інвестиційного менеджера» (Investment Nanny) у 2020 р. — спеціального урядового представника, що супроводжує великих стратегічних інвесторів. Цей механізм довів свою ефективність: упродовж 2021–2023 рр. за участі інвестиційних нянь було реалізовано понад 50 великих інвестиційних проєктів загальним обсягом близько 2 млрд дол. США [4].

Інститут гарантій державних інвестицій є ще одним інструментом захисту іноземного капіталу. Україна є членом Багатостороннього агентства гарантування інвестицій (MIGA) та активно використовує механізми американської Корпорації фінансування міжнародного розвитку (DFC). Ці інструменти дозволяють знизити політичні та воєнні ризики для інвесторів, хоча їхня доступність залишається обмеженою через тривалість погодження.

Законодавство про спеціальні економічні зони (СЕЗ) та індустриальні парки формує базу для залучення інвестицій у конкретних географічних ареалах з покращеними регуляторними умовами. Станом на 2024 р. в Україні зареєстровано понад 40 індустриальних парків, з яких лише близько 15 фактично функціонують. Ключовими проблемами є недостатнє інфраструктурне забезпечення та відсутність комплексного фіскального стимулювання [10].

Система двосторонніх угод про захист та заохочення інвестицій (ДУЗІ) охоплює понад 70 країн. Ці угоди забезпечують міжнародно-правовий захист іноземних інвестицій, включаючи механізми міжнародного арбітражу. Проте практика вирішення інвестиційних спорів за участю України свідчить про значні репутаційні ризики: країна програвала низку резонансних арбітражних справ [9].

Угода про асоціацію між Україною та ЄС, що набула чинності у 2017 р., стала потужним каталізатором інституційних реформ, спрямованих на покращення інвестиційного клімату. Зона вільної торгівлі (DCFTA) відкрила українському ринку доступ до єдиного ринку ЄС, що автоматично підвищило привабливість України для інвесторів, орієнтованих на продаж у Європі [7].

Гармонізація законодавства в рамках Угоди охоплює ключові для інвесторів сфери: захист прав інтелектуальної власності (відповідно до стандартів TRIPS та директив ЄС), конкурентна політика (впровадження норм, аналогічних статтям 101 і 102 Договору про функціонування ЄС), публічні закупівлі (відповідно до директив ЄС 2014/24/EU та 2014/25/EU), корпоративне право та стандарти фінансової звітності (МСФЗ) [7, 9].

Заявка України на членство в ЄС у 2022 р. та набуття статусу країни-кандидата відкрили нові перспективи. Згідно з оцінками Європейської комісії (2023), отримання Україною членства потенційно підвищить надходження ПІІ у 3–4 рази порівняно з довоєнним рівнем, спираючись на досвід країн Балтії та Польщі [7, 18].

Досвід Польщі є показовим: після вступу до ЄС у 2004 р. країна стала одним із найбільших реципієнтів ПІІ в ЦСЄ. Цьому сприяло поєднання стабільного правового середовища, розвиненої інфраструктури, кваліфікованої робочої сили та доступу до структурних фондів ЄС. Схожі траєкторії демонструвала й Румунія, хоча з суттєвим часовим лагом через слабкість інституційного середовища.

Для України критично важливим є усвідомлення того, що саме процес реформування — а не лише формальне членство — генерує приріст ПІІ [19]. Дослідження Р. Гривсона, М. Гольцнера, Г. Вукшича показують, що країни, які демонстрували активне та переконливе реформування на шляху до ЄС, залучали значно більше іноземних інвестицій на передвступному етапі [11].

Незважаючи на задекларований євроінтеграційний курс та реформаторські зусилля, Україна стикається з комплексом системних бар'єрів для залучення ПІІ. За даними Doing Business-2020, Україна посідала 64-е місце серед 190 країн, однак у ряді окремих субіндексів — зокрема, захист прав міноритарних акціонерів та виконання контрактів — позиції залишалися відчутно нижчими [2].

Корупція продовжує бути одним із найвагоміших антиінвестиційних чинників. Індекс сприйняття корупції CPI Transparency International фіксує, що

Україна у 2023 р. посідала 104-е місце зі 180 країн. Попри певний прогрес, рівень корупції залишається неприйнятно високим для значної частини потенційних іноземних інвесторів.

Нестабільність регуляторного середовища є ще одним критичним чинником. Часті зміни в податковому законодавстві, митних правилах, стандартах ліцензування та регуляторних вимогах ускладнюють довгострокове планування і підвищують транзакційні витрати для іноземних інвесторів. Це особливо актуально для малого та середнього бізнесу, для якого вартість комплаєнсу є пропорційно вищою.

Недостатній захист прав власності, особливо у контексті рейдерства, є серйозною проблемою. Незважаючи на зусилля антирейдерської комісії при Міністерстві юстиції, кількість справ про незаконне захоплення активів залишається значною. Судова система, попри реформи, ще не досягла стандартів незалежності та ефективності, необхідних для надійного вирішення корпоративних спорів.

Воєнні ризики є специфічним для сучасного стану України бар'єром. Страхування від воєнних ризиків є надзвичайно дорогим або взагалі недоступним для більшості категорій активів. Зниження цього бар'єру потребує розробки системних рішень на рівні міжнародних організацій та союзників України.

На основі проведеного аналізу та узагальнення міжнародного досвіду можна сформулювати комплекс рекомендацій щодо вдосконалення механізмів стимулювання іноземного інвестування в Україні (табл. 1).

Таблиця 1

Пріоритетні заходи з удосконалення механізмів залучення ПІІ в Україні

№ з/п	Напрямок рекомендації	Зміст запропонованих заходів	Очікуваний ефект	Міжнародний / інституційний орієнтир
1	Розширення «інституту інвестиційного менеджера»	Запровадження представників на регіональному рівні з урахуванням	Залучення ширшого кола інвесторів, особливо	Практики агентств сприяння інвестиціям у країнах ЄС; моделі

		спеціалізації та конкурентних переваг регіонів	середнього бізнесу	регіонального супроводу інвесторів
2	Страховання воєнних та політичних ризиків	Створення національного Фонду страхування інвестицій у партнерстві з державою та МФО; покриття ризиків понад пороговий рівень	Зниження ризиковості інвестування, підвищення довіри інвесторів	Гарантійні та страхові механізми Групи СБ, національні схеми страхування інвестиційних ризиків
3	Вдосконалення режиму індустріальних парків	Забезпечення повною інфраструктурою; диференційовані фіскальні стимули залежно від галузі та обсягу інвестицій	Підвищення інвестиційної привабливості, прискорення індустріалізації	Досвід функціонування спеціальних економічних зон у Польщі та Чехії; підходи регіональної політики розвитку ЄС
4	Реформа судової системи та арбітраж	Посилення ефективності господарських судів; впровадження міжнародного комерційного арбітражу	Формування довіри великих інвесторів, захист прав власності	Практики міжнародного комерційного арбітражу; стандарти Арбітражного інституту Торгової палати Стокгольма
5	Посилення промоційної функції UkraineInvest	Збільшення фінансування; відкриття представництв у світових фінансових центрах; участь у форумах	Зростання міжнародної видимості України як інвестоб'єкта	Міжнародні найкращі практики діяльності агентств із просування інвестицій; інституційний досвід Ірландії, Чехії, Польщі
6	Цифрове «єдине вікно» для інвесторів	Створення інтегрованої цифрової платформи для дозвільних, реєстраційних та звітних процедур	Зменшення транзакційних витрат, підвищення передбачуваності та прозорості	Європейські стандарти електронного врядування, концепція Єдиного цифрового шлюзу, методологічні рамки цифрового уряду ОЕСР

Джерело: узагальнено на основі [16]

Висновки. Проведене дослідження дозволяє зробити такі висновки. Залучення іноземних інвестицій є стратегічним пріоритетом для відновлення та розвитку економіки України. Наявні механізми стимулювання ПІІ — правові

гарантії, інвестиційний нянька-сервіс, індустріальні парки, СЕЗ, міжнародні гарантійні інструменти — створюють базу для роботи з іноземними інвесторами, однак їхня ефективність обмежена системними вадами інвестиційного клімату. Євроінтеграційний процес є потужним каталізатором покращення інвестиційного клімату через гармонізацію законодавства з нормами ЄС, підвищення стандартів корпоративного управління, захисту прав власності та прозорості ведення бізнесу. Досвід Польщі, країн Балтії та Румунії підтверджує, що членство в ЄС або реалістична перспектива такого членства суттєво підвищують привабливість країни для ПІІ. Ключовими бар'єрами для іноземного інвестування залишаються корупція, нестабільність регуляторного середовища, недосконалість судового захисту та воєнні ризики. Подолання цих бар'єрів потребує системних інституційних реформ, реалізація яких можлива лише за умови стійкої політичної волі та координації між усіма рівнями влади. Запропоновані рекомендації щодо вдосконалення механізмів стимулювання ПІІ — розширення інституту інвестиційного нянька, запровадження механізму страхування воєнних ризиків, вдосконалення режиму індустріальних парків, реформа судової системи, посилення промоційної функції UkraineInvest та цифровізація послуг для інвесторів — формують взаємопов'язаний комплекс, який здатен забезпечити суттєве поліпшення інвестиційного клімату.

Перспективами подальших досліджень є кількісна оцінка ефективності окремих механізмів стимулювання ПІІ в умовах повоєнного відновлення, аналіз потенційного ефекту від членства України в ЄС на обсяги та структуру іноземних інвестицій, а також дослідження досвіду секторальних інвестиційних платформ у контексті відбудови критичної інфраструктури. Актуальними є також порівняльні дослідження ефективності механізмів залучення ПІІ в Україні та країнах Балканського регіону, що перебувають на різних стадіях євроінтеграційного процесу.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Київської школи економіки. Оцінка збитків від агресії росії проти України. URL: <https://kse.ua/ua/russia-will-pay/>
2. World Bank Group. Doing Business 2020: Comparing Business Regulation in 190 Economies. Washington: World Bank, 2020. 241 p. URL: <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/32436>.
3. Гаврилова Н.В., Задорожня Л.М. Інвестиційно-інноваційна діяльність в Україні в контексті євроінтеграції. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки* : зб. наук. пр. Кропивницький : ЦНТУ, 2023. Вип. 10(43). С. 188–193. DOI: [https://doi.org/10.32515/2663-1636.2023.10\(43\).188-193](https://doi.org/10.32515/2663-1636.2023.10(43).188-193)
4. Кабінет Міністрів України. Національна економічна стратегія на період до 2030 року: Постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/179-2021-п>
5. Саліхова О. Б., Крехівський О. В. Іноземні інвестиції: панацея чи загроза. *Економіка і прогнозування*, 2023. (2), 8–32. <https://doi.org/10.15407/eip2023.02.008>
6. Шовкун І. А. Вплив ПІІ на структурні зміни економіки у контексті перспектив повоєнного відновлення України. *Економіка і прогнозування*, 2023. (2), 33–65. <https://doi.org/10.15407/eip2023.02.033>
7. Åslund A. Ukraine: What Went Wrong and How to Fix It. 2nd ed. Washington: Peterson Institute for International Economics, 2015. 286 p. <http://irbis-nbuv.gov.ua/ulib/item/ukr0000023029>
8. Домбровський М., Мяченкова Я. Західні Балкани на шляху до Європейського Союзу: аналіт. доп. Bruegel Policy Contribution. 2018. № 04. Brussels : Bruegel. URL: <https://www.econstor.eu/bitstream/10419/208011/1/1014693047.pdf>
9. Полякова І. В. Інвестиційна діяльність у законодавстві України та ЄС. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 3. С. 207–209. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-3/48>

10. Бойко В., Бойко Л. Індустріальні парки – ефективний механізм залучення інвестицій для відновлення економіки у післявоєнний період. *Економіка та суспільство*. 2023. № 49. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-49-23>
11. Гривсон Р., Гольцнер М., Вукшич Г. Регіональна економічна кооперація на Західних Балканах: роль угод про стабілізацію та асоціацію, двосторонніх інвестиційних угод і угод про вільну торгівлю в регіональних інвестиційних і торговельних потоках. *Eastern European Economics*. 2021. Т. 59, № 1. С. 3–24. DOI: <https://doi.org/10.1080/00128775.2020.1846130>
12. Стратегія розвитку індустріальних парків на період до 2030 року. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=ab4e07c9-4fd1-4e35-91b3fd1b7e5bc7a5&title=ProektRozporiadzhenniaKabinetuMinistrivUkraini-proSkhvalenniaStrategiiRozvitkuIndustrialnikhParkivNaPeriodDo2030-Roku->
13. Інвестиційне законодавство: стан, проблеми, перспективи: Роз'яснення Міністерства юстиції України від 08.05.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0015323-12#Text>
14. Рябенко В. П. Поняття інвестиційної діяльності в Україні: загально-правові підходи. *Правова позиція*. 2024. № 2 (43). С. 64–67. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2024-2.13>
15. Про державну підтримку інвестиційних проєктів зі значними інвестиціями в Україні: Закон України від 17.12.2020 № 1116-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1116-20#Text>
16. Котвицька Н.М., Пархоменко В.В., Денисюк О.В. Механізми підвищення конкурентоспроможності українських підприємств для залучення іноземного капіталу. *Наукові інновації та передові технології*. №4 (44), 2025. С. 847-857. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4\(44\)-847-857](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-4(44)-847-857)
17. Договір про заснування Європейської Спільноти (Договір про заснування Європейського економічного співтовариства). URL: <https://eur->

lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A11997E&qid=1740172690387

18. Бойчук Р. П. Основні засади правового регулювання інвестиційної діяльності в ЄС. *Право та інноваційне суспільство*. 2015. № 2 (5). С. 22–31.

19. Негода О. А. Поняття інвестицій у законодавстві України та країн-членів Європейського Союзу. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 12. С. 200–203.

20. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>. 2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>